

to nedeljo otvoritev svojega „Društvenega“ v Hajdini. So pač hudobni, ti klerikalci, spektirajo bolj zahteve mežnarjev, nego želje njih dohtarjev . . . Brezobzirni so ti kleriki nam se zato prvaki v „Narodnem dom“ smilijo, grozovito smilijo, tako smilijo, da tihali noč in dan, ko bi ravno nič drugega imeli ne imeli . . .

„Sokoli“ in „čuki“ niso posebni prijatelji, imajo ednako rdeče garibaldinske srajce. „Sokoli“ namreč trdijo, da so jim „čuki“ srajčaradi. „Čuki“ pa zopet pravijo, da „sokoli“ imajo prave vere, ker ne nosijo „plavega“ . . . No, ti notranji boji med rdečimi nas končno ne zanimajo posebno, kajti našim mnenju so „sokoli“ in „čuki“ gledè na stvari le dve plati ene in iste medalje. Tudi temu nimamo ničesar, ako ti tički svoje „srajce“ z medsebojnimi klofatami vtemeljujejo. Kakor rečeno, nas tudi te klofate ne zanimajo. Samo v mestu naj tega ne delajo. V našem niso pouličnega pretepavanja navajeni. V našem niso seje tudi vse čudilo, da so se po zadnji kralji v ptujskem „Narodnem domu“ na javni razpis, „čuki“, ki so prihajali iz Hajdine, in pa se je „čuki“ topli, da je kar pokalo in se prašilo. „Sokolska vzajemnost“ se je skrila v neki kralji in jokala britke solzice nad izprijenimi sinovi . . .

Sejmi v Ptujju. Na goveji in konjski sejmi 16. septembra 1913 prignalo se je 1.110 govede in 170 konjev. Dne 17. septembra se prignalo 906 svinj. Prihodnji konjski sejem se vrši dne 7. oktobra, prihodnji svinjski sejem pa dne 24. septembra in 1. oktobra t. l.

V Leitersbergu imenovalo se je ednoglasno Antona Badl in dr. Josefa Schmidea v Mariboru za njune posebne zasluge na domačega solstva ter zgradbe cest za častna . . . Čestitamo!

Zaradi deklet so se skregali fantje v Verost. Pri temu je bil Franc Koroša tako hudo ranjen, da so ga morali v bolnišnico v Radgoni odpeljati. Koroša ima m. dr. eno rebro zlomljeno . . .

Železniška nezgoda. V Mariboru trčil je št. 39/1 v zadnje vagono osebnega vlaka. Ranjenih je lahko ranjenih.

Ponarejalci denarja. V okrajih Šmarje pri Jelencih, Rogatec in Brežice ter v raznih vaséh mejarsko-hrvatski meji se je zlasti na sejnih mestih širilo ponarejene 1 kronske in 5 kronske komade. Zdaj se je orožnikom posrečilo, učijo vjeli na Hrvatskem dva sleparja, ki sta glavna krivca. To sta cigana Štefan in Križ. Našli so pri njih 40 ponarejenih 5 kronske tolarjev ter 105 ponarejenih kron. Cigani sta se pri aretaciji hudo branila, pa brez uspeha. Zdaj bodeta najprve na Hrvatskem kaznovana, potem pa se ju bode oddalo celjski sodnji.

Vboga mati! 63 letna bivša posestnica Matija Petelinc v Obrežu pri Brežicah stanuje pri sinu Francu, živi pa tam pravo mučeno življenje. Spala je na gnili slami in cunjah, vseh vrst mrčesja. Poleg tega se jo je grozno mučilo vse njene prošnje so bile brezuspešne. V zadnjem času je vboga ženska že grozno izkledala. Po celem trupu je imela gnojne bule do kosti. Pred par dnevi prepeljal jo je sosed v bolnišnico, kjer je nesrečnica izkledala.

10 letni požigalec. Pred kratkim pogorelo je gospodarsko poslopje posestnika Franca Ravnjaka v Tresternici Ravnjak spravil je potem več centov mrve v poslopju. 7. t. m. opazili sosedu za poslopjem zopet veliko dima. Tako tam gorečo vrečo. Sum je šel na 10 letnega vžitkarjevega sina Franca Lepenik v Tresternici, katerega so orožniki ojstro zaslišali. Našli deček je tudi priznal, da je zažgal neki Ravnjaka v Gamsu, nadalje omenjeno gospodarsko poslopje, potem posestniku Haasu v

Gamsu gospodarsko poslopje, istotako po eno gospodarsko poslopje trgovcu Martinzu in posestniku Vogrinu. Deček je izjavil, da je zato zažgal, ker rad ogenj vidi.

Požig. V Pfarrsdorfu pri Radgoni nastal je pri posestniku Kirchengastu ogenj, ki je gospodarsko poslopje z vsu krmo in mlatilno mašino vpepelil. Zažgal je nalašč neki „vandrovca“, ki je že pod ključem.

Zverinska ženska. Med zakonskoma Antonom in Olgo Berleg v Studenicah pri Mariboru vladalo je že dalje časa nesporazumljenje. Ženi je bil namreč njen mož premalo in zato je imela še ljubavno razmerje z nekim drugim. Tudi je rada pijančevala. Zaradi teh njenih lastnosti prišlo je zadnjič zopet do prepira. Berleg se je končno tako zjezil, da je zgrabil neki stol in ga vrgel proti ženi; žalibog jo ni zadel. Žena pa je nato razkačeno k možu skočila ter mu zadržala nož v hrbet in ga smrtnonevarno ranila. Berlega so odpeljali z ranjenimi pljučami v bolnišnico. Njegova žena je v drugem stanu. Zakonska imata že dva otroka.

Zaprli so v Mariboru 15 letnega učenca Friderika Sodca iz sv. Jurja ob Ščavnici. Deček bil je v Celovcu pri nekem peku uslužben, katerega je večjo svoto denarja ukradel. Kupil si je potem kolo in se peljal v Maribor, kjer so ga pa hitro v luknjo vtaknili.

Junak noža. V Pekarjih razgrajali so fantje po cesti. Ko je šel slučajno čevljar Franc Petrovič iz Hrastja mimo, naskočil ga je viničarski sin Blaž Deutschmann iz Lembaha, ga vrgel na tla in ga večkrat z nožem v prsa sunil. Težko ranjenega Petroviča so v bolnišnico odpeljali.

Poskušeni detomor. V Gatersdorfu pri Konjicah stanuje Ana Ulčnik pri posestnikih Franc in Jožefa Paj. Ana je imela razmerje z nekim mlinariskim sinom, ter je porodila dečka. Ravнала je jako slabo z otrokom, mu dajala le malo hrane in je celo drugim branila otroku pomagati. Konečno je hotela celo otroka s tem umoriti, da mu je zatisnila nos in usta. Franc in Jožefa Paj sta otroka še pravočasno rešila ter detomorilko sodnji naznanila.

Hrvatski roparji. V Fancu vlomila sta dva hrvatska roparja pri posestniku in trafikantu Mateju Brečko. Ko so jim domači nasproti stopili, grozila sta jim z odprtimi nožmi. Tatova ukradla sta 140 kron, špeha, mesa, tobaka, eno puško in nekaj obleke. Potem sta poskusila še pri trgovcu Pauliču in v poštnem uradu vlomiti. Ali tu ju je žandarmerija pregnala.

Pazite na deco! Pred kratkim delal je kočar Johan Lubec v sv. Marku poleg Drave in je obenem nadzoroval svoje tri otroke. Ker se je nekemu Meznariču konj splašil, šel mu je Lubec na pomoč. Medtem pa je padel njegov 3letni sinček Vincenc v Dravo in je utonil.

Samomor. Gluhonemi in slaboumni hlapec Jožef Razbornik vrgel se je v bližini postaje Cirkovce pri Ptujju na železniško progo in ga je vlak povozil. Bil je takoj mrtev.

Rop in groboskrumstvo. V gostilno g. Hoinig v Ranzenbergu prišel je orglar Johan Hall in prosil za prenočišče. Ponudilo se mu je prostor v hlevu. A zahteval je posebno sobo in pričel divjati ter je napadel krčmarja in ga ranil. Tudi mu je hotel zlato uro oropati. Ko so prišli krčmarju gosti na pomoč, vrgel je uro v lednico, da se je vsa razletela in je pobegnil. Šele par dni pozneje so ga zamogli orožniki vjeti in sodnji oddati. Ropar je tudi od celovške sodnije zaradi oskrumbe groba in mrljica zasledovan.

„Sparkasa“ v postelji. Posestnik Anton Šunko v Walzu imel je v svoji postelji 1090 K shranjenih. Njegov hlapec Simon Plečko iz Verhola je to „sparkaso“ takoj obiskal in 130 K ukradel.

Iz Koroškega.

Težka nezgoda. V sv. Martinu pri Beljaku trčila sta kolesarja J. Ornig in M. Zeichen skupaj. Zadnji je dobil le lahke poškodbe, medtem ko je bil prvi smrtnonevarno ranjen. Oba kolesa sta popolnoma razbita.

Konj udaril je poštarja Ferdinanda Kolbitsch v Steinfeldu in mu zlomil nogo.

Surovost. V Lavamündu povozil je neki kolesar jako staro vžitkarico „Krebstresl“; pu-

stil je vso krvavo ženo ležati, brez da bi se kaj zanjo brigal. Drugi ljudje so morali nesrečnico v bolnišnico spraviti.

Požar. Pogorelo je gospodarsko poslopje graščaka Engelhofer v Ottmanachu. V poslopju imele so tudi razne druge osebe svojo krmo shranjeno. Te osebe trpijo za 800 kron škode.

Svinjo izgubil je hlapec Franc Sitter mešarja Pšeničnika iz Unterdrauburga. Hlapec peljal je namreč svinje iz Maribora. Pri Breznu je opazil, da mu ena svinja manjka. Ali jo je izgubil, ali pa mu je bila ukradena, ko se je v neki krčmi okrepčal.

Pazite na deco! Delavčeva žena Zwittnig v Rožeku je pomivala. Neki 1½ letni otrok zlezal je neopažen k nje. Kar nakrat se je zllila vrela voda in je nesrečnega otroka grozovito poparila. V hudih bolečinah je otrok drugi dan umrl.

Tat. Obmejna policija v Trbižu zaprla je benečanskega branjevca Gino Bordignona, ki je znan žepni tat. V Pontafllu ukradel je nekemu trgovcu iz žepa 50 kron ter 85 lir denarja. Pri tatu našli so tudi ostri, za žepne tatvine pripravljene nož.

Zagoreni napad. 17. letni dijak Ernst Fischer v sv. Martinu pri Celovcu opazil je večkrat po noči pred svojim oknom neko temno postavo. Zadnjič šel jo je v vrtu s svojim svakom iskati. Ko sta v vrtu hodila, počil je nakrat revolverski strel in Fischer se je zgrudil težko ranjen na tla. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer se bori z življenjem in smrtjo. O vzroku poskušenege umora se ničesar ne ve in tudi zločinca se še ni dobilo. Bržkone je bil roparski vlom nameravan.

Pred roparstvi v Celovcu se je imel zagovarjati mnogokrat predkaznovani hlapec Jakob Popotnik zaradi ropa. Napadel je namreč v bližini Beljaka delavca Franca Petrisch, ki je bil tako nepreviden, da je kazal svojo hranilno knjižico za 7.151 kron ter gotovega denarja 5.580 kron. Ves ta denar mu je Popotnik oropal. Ropar je bil poleg tega še javnega nasilstva in žaljenja straže tožen. Obsojen je bil na 8 let težke ječe.

Požar. Pogorela je parna žaga Feltrinelli v Friesachu. Gasilci so ogenj omejili in zlasti velike zaloge lesa rešili.

Izpred sodišča.

Napad na pijonirja po sokolski veselici.

Ptuj, 16. septembra 1913. — Danes se je vršila druga in končna razprava o znanem škandalu, ki se je zgodil po zadnji „sokolski“ veselici v Št. Janžu na dravskem polju. O celi stvari govorili bodedo itak šo posebej. Govorili bodedo o njej tudi še po vzkljčni razpravi. Tukaj pa hočemo podati le popolnoma objektivno sodnijsko poročilo. Čitatelji bodejo iz poročila samega priznali in razvideli, da je bilo oproščenje obtožencev eo ipso gotova stvar, čez katero se ne more nikdo čuditi, kdor pozna gotove razmere v naši justični upravi . . . Evo poročilo! Sodnik je bil pri obeh razpravah dr. Stuhenc. Kot zagovornik je fungiral novi slovenski odvetnik dr. Tone Gosak. Obtožena pa sta bila najprve učitelj Vincenca Šerona od ptujске okoliške šole in Senčarjev komi Heinrich Kref t, oba zaradi lahke telesne poškodbe. Ko se prične Vincenca Šerona zasliševati, kaže takoj svojo „nervoznost.“ Najprve trdi, da je še nekaznovan, potem pa prizna, da je že kaznovan (dr. Gosak: zaradi šole, tisto ni nič! — Gospod dr. Tone torej misli, da to „ni nič“, ako rečimo učitelj otroke pretepava kakor črno živino! Sicer pa znamo mi o Šeronovih predkaznih vso drugo pesen zatrobiti! Op. por.) — Vincenca Šerona pričel je potem pripovedovati celi roman o svojem potovanju iz Št. Janža v Ptuj v spremstvu Haladea. V zagovoru prizna, da je Haladea ranjen, da je Haladea pijonirja po roki udaril, da ga je vojak takoj pri Mahoriču izpoznal itd. Kref t zopet pravi, da ni hotel vojaka naskočiti, da je šel le za njim „gledat“, da je pri temu „vrata težko odprl“ in zato pritisnil in da je bil vojak močno pijan. Potem pride do zaslišanja ranjenega pijonirja Franca Županič. Ta pripoveduje kot priča zaslišan sledeče: Šel sem dotično

obna kréma
ALODONT
Ustna voda 17

nedeljo popoldne ob 1/4 uri v Skorbo, potem domu v našo vas, kjer sem si pri Brusu cigarete kupil. Malo spodaj od Graharija so me neznanci od zadaj napadli, eden me je s kamenjem takoj po glavi udaril, tako da sem obležal in sem še zdaj otečen. Na eno uho ne čujem več. Bil sem nekaj časa nezavesten. Potem so me celo pot trije spremljali. Pri žandarmeriji na Bregu sem klical na pomoč, istotako pri gostilni Pogatschnigg na Bregu, kjer je prišel potem „Andreas“ vun in šel z menoj čez most, da bi me zopet ne napadli. — Sodnik: Ali je bil Šerona gotovo zraven med tistimi, ki so Vas napadli? — Priča: Gotovo! Šerona me je tudi spremljal, držali so me za roke in me „štosal“. Pri hiši orožnikov me je Šerona „štosnil“; tedaj sem se mu iztrgal in bežal naprej. Zdi se mi, da mi je prvo poškodbo Šerona zadjal. — Sodnik: Šerona pa pripoveduje celo stvar vse drugače. — Zupanič: Šerona laže; ako ne govorim resnice, mi ziher glavo vzamejo! „Andreas“ je šel potem z mano do mitnice, da ne bi me kdo prijel. V Untere Draugasse pritekla sta Šerona in še nekdo za menoj. Tu sem potegnul bajonet in sem se zasukal, Šerona me je prvi prijel. Bil sem ves krvav. Eden me je za vrat držal. — Zupanič pripoveduje potem, kako se mu je pri Mahoriču godilo. Gospa me je vun nagnala „marš ta vun“ — (Dr. Gosák vpije: To ni res! Ni res! — Pri temu ostane sodnik miren, čeprav bi se po našem mnenju moralo tako kričanje v izpovedbo pričeti, ki je lahko vplivajo na to izpovedbo samo, prepričati. Sicer pa je dr. Gosák s tem le priznal, da je bil pri dogodku v Mahoričevi krčmi aktivno udeležen. Op. por.) — Zupanič: Kreft je potem vstal in me hotel napasti, ali takrat je že „vahman“ zvpil: Halt! Občinstvo, ki obstoji iz slovenskih doktorjev in šribarjev, se med izpovedbe živahno zabava in smeji, kar označuje pač kakovost inteligence teh ljudi. Zupanič: Jaz bom šel v špital, kjer sem bolan od napada sem. — Sodnik: Ali zahtevate kaj odškodnine od obtožencea? — Priča: Ja! — Sodnik: Koliko? — Priča: To bodo že oni odločili! — Sodnik (vpije): Ne, to morate Vi povedati! Ali zahtevate tisoč kron (!!) ali 10 kron? (Po našem mnenju bi bilo namesto tega norčevanja iz priče mnogo bolj umestno, ako bi se dalo pravni poduk, kako odškodnino sme zahtevati. Sodnik ne sme bitinervozen, tudi tedaj ne, ako stoji njegova politična stranka pod obtožbo! Op. por.) — Zupanič (prestrašen): Zahtevam 20 kron odškodnine! — Priča stražmojster Zentrich od mestne policije izpove, kako je prišel vojak ves izmučen in izdelan ponoči na stražnico in mu je naznanil napad. Stražmojster je šel potem z vojakom proti Mahoriču. Tam je poslal najprej vojaka samega v gostilno, da bi ta videl, jeli se nahaja tam kateri njegovih napadalcev. Tam je stražmojster videl, da je krčmarica vojaka vun podila, za vojakom pa da je skočil komi Kreft ter hotel vojaka zopet napasti. — Sodnik: Iz česa sklepate, da je Kreft to storiti hotel? — Zentrich: Gledal in opazoval sem stvar in iz vsega sem imel ta vtis. — Dr. Gosák pravi, da bo dokazal, da je pijonir „v moralnem oziru najslabši človek pri celem batajlonu“ (dr. Gosák kot sodnik čez pijonirsko moralo!) in je stavil celo vrsto predlogov. Vsled tega je bila prva razprava preložena. — O drugi razpravi, ki se je 16. vršila, poročali bodemo zaradi pomanjkanja prostora prihodnjič. Za danes le še povemo, da je po zaslišanju cele vrste prič (večidel „sokolov“) sodnik dr. Stuhec vse tri obtožence (Haladea, Kreft in Šerona) od obtožbe oprostil. Državno-pravdniški funkcionar pa je vložil priziv in se bode cela zadeva torej še enkrat pred okrožno sodnijo v Mariboru razpravljala. „Nedolžnost“ obtožencev torej še ni podpisana in zapečatena. Iz cele razprave pa vidijo cenjeni čitatelji že danes, kam vodi „sokolaško“ rogoviljenje!

Plehnata pobožnost prvaka Tombaha v Št. Vidu.

Ptuj, 16. septembra 1913. — Danes se je

vršila pred takajšnim c. kr. okrajnim sodiščem druga in končna razprava zoper znanega prva-ko-zagriženega trgovca Tombaha v Št. Vidu pri Ptuj. Šlo se je za pobožnost, ki jo ima ta Tombah kar na kile, ki jo ima menda slični duh, kakor stari njegovi kvargeljini. Tombaha je zagovarjal g. dr. Fermevc, ki je pri tej razpravi tudi dokazal, da ga klerikalci po nedolžnem bojkotirajo in za „brezverca“ smatrajo. Tožitelj je bil učitelj g. Hans Soretz, katerega je zastopal g. dr. Petrovitch. Zadeva sama je ta-le: Dne 5. avgusta peljal se je učitelj Soretz na kolesu po neki splošno rabljeni stranski poti mimo farne cerkve v Št. Vidu. V cerkvi je bila ravno pridiga. Slučajno se učitelj ni odkril, ker je ravno na kolesu sedel in moral na pot paziti. Sicer pa to ni potrebno in navada. Ali gorje — učitelja je do svojih kurjih oces pobožni Tombah opazil. Ni čuda, da je vskipela njegova patentirana krščanska kri in da je prišel učitelja psovati na nesramni način. Vpil je nad učiteljem: „Sramujte se, to je škandal, Vi nimate nobene izobrazbe“ itd. No, učitelj si tega ni pustil dopasti, marveč je vložil po pisarni dr. pl. Plachkega tožbo zaradi žaljenja časti. Vsa tožba bila je bolj smešna nego resna, čeprav se je vršila zaradi dr. Fermevčevih predlogov v treh razpravah. Zaslišalo se je celo vrsto prič. Priča kaplan Žirovnik n. pr. je dejal, da ni ničesar slišal, da bi se kdo pritožil zaradi Soretzovega obnašanja in da ne more reči, da bi se bilo javno pohujšanje godilo. On (kaplan) sam bi učitelja gotovo ne nabhrlil na cesti, ako bi ta dogodek videl (Kaplan torej ni tako fanatično pobožen, kakor Tombah, katerega je menda v sanjah angelj z žarečim mečom razsvetil). Zanimivo je tudi, da je Tombah učitelju grozil, da ga bode v časopisju prijel. Torej je ta pobožni Tombah eden tistih umazanih dopisov iz Št. Vida, ki napadajo po zakonitih prvaških listih poštene domačine. To treba zapomniti! Ko je Tombah videl, da mu v kljub Fermevcu slaba prede, se je kotel „zglihati“; hotel je vse psovke nazaj vzeti in svoje obžalovanje izreči. Pa ni šlo, to „zglihanje“. Dr. Fermevc je ponudil potem „dokaz resnice“, da je učitelj Soretz res „neizobražen“. V ta namen se je citiralo celo vrsto prič, ki naj bi dokazale, da se je učitelj pri tej ali oni pijani priliki nespodobno obnašal. Ali vse priče skupaj niso ničesar vedele; nasprotno, izjavile so le, da je bil Soretz sicer semtertja vesel, kakor je to v vinogradiških krajih običajno, da pa nikjer ni prekoračil meje dostojnosti. Sploh pa naj bi pobožni Tombah raje svoj jezik držal; kajti ako se človek s svojimi lastnimi sorodniki na pobalinski način po ulicah prepeva, pač nima pravice, govoriti o olki drugih. . . Zaradi pomanjkanja prostora ne moremo prinesiti poročilo o zaslišanju prič. Dr. Fermevcu to še ni bilo dovolj; hotel je, da se razprava še enkrat preloži in nove priče zaslišijo. Ali sodnik je to odklonil in rekel: 5 ali 6 krat se ne more razpravljati. Fermevc je zdaj priporočal, da naj se izostali pričam globo naloži. Sodnik: Dobro, to se lahko stori! (Ako bodejo priče, ki niso prišle, kaznovane, naj se pri dr. Fermevcu zahvalijo!). — Po zaključnjem dokazovanju je dr. Petrovitch v izbornem govoru označil postopanje pobožnega kramarja Tombaha, ki je gotovo že opetovano videl med pridigo pri cerkvi fante pokrite sedeti in iz fajfe kaditi, ki pa se ni razburjal, medtem ko je učitelja takoj napadel. Učiteljevo postopanje ni bilo naplačno, kajti mi nimamo nobene postave, da bi se moral človek pred zidovjem odkrivati. Ako pa to kakšni najbolj črni klerikalec zahteva, potem je to nemerodajno, kajti po želji teh ljudi bi bila že davno vsa izobrazba odpravljena in mi vsi hlapi. Obtožitelj je potem označil smešnost podanega „dokaza resnice“, in zahteval kaznovanje. — Vbogi dr. Fermevc je imel pri smešnosti cele stvari težko nalogo; pa tudi zato, ker je moral ravno on, nekdanji odbornik „narodne stranke“, najplitvejši klerikalizem zagovarjati. Omeniti moramo še nekaj. Obtoženi Tombah ni smatral potrebnim, da bi bil navzoč. Njegov zagovornik pa se ni toliko pobrigal, da bi vsaj Tombahov „nacionale“ proizvedel. Tako je sodnik vodil razpravo proti človeku, katerega običajni podatki so mu bili

neznani. Morda se je to že zaradi tega stalo da ne bi se izvedelo veliko vrsto Tombahov predkazni. Dve predkazni zaradi žaljenja časti sta se v kljub temu dognali. Ostale pa so se za sedaj tajne. Upamo, da se tudi te tajne enkrat odkrijejo. — Sodnik je potem imel sodb. Pobožni Tombah bil je zaradi žaljenja časti obsojen na 80 kron globe odnosno 8 dni zapora ter na poplavo vseh stroškov. — Tako je pri Tombah v Št. Vidu nekaj mučenik svoje pobožnosti. Martrali ga še niso; ali njegovim narni žakelj bodejo martrali, kajti troški so liki. Priporočamo klerikalni stranki, kateri Tombah sicer svoj čas črtil, da naj pobožni moža proglasi še živega za svetnika. Kaj si je res zaslužil!

„Gelobt sei Jesus Kristus“ — prepovedan pozdrav!

Celje, 13. septembra. — Poročali smo časa o tožbi, ki jo je imel znani zloglasni mošter Avgust Sattler iz Ostrožne pri Celju. Tega „božjega namestnika“ srečal je na neki nemški otrok in ga nedolžnega srečal zdravil z besedo: „Gelobt sei Jesus Kristus“. Namesto da bi župnik na pošteni katoliški drav pošteno odgovoril, je nedolžnega otroka prav po rovtarsko opsoval. No, oče otroka tega novodobnega slovenskega „krščanstva“ pustil dopasti in je župnika zaradi žaljenja časti tožil. Župnik Sattler bil je tudi pri pravi na 20 kron globe obsojen. Zdjaj pa še nekaj zanimivega. Pri razpravi je sodnik moštra vprašal, je-li je ta že predkaznovan farizejskim obrazom je Sattler izjavil, da bil nikdar kaznovan. To pa je bila debela kaznovan. Vsled te duhovniške lažnjive državno pravdnitvo vložilo priziv. Okrožno sodnijo se je župniku Sattlerju kazna na 30 kron globe odnosno 3 dni zapora zvišalo. Tako, pane Sattler! loht sei Jesus Kristus!

Mariborska porota.

Maribor, 15. septembra. Prihodnji tedaj prične zasedanje porotne sodnije. Doslej so ločeni sledeči slučaj: 22. t. m. Jožef Polžnik (teško telesno poškodovanje); 23. t. m.: Franc Pavlič (posilstvo, zapeljavanje, prešestvo), nadalje Marija Pelko (detona 24. t. m. Avgust Franz in Julijana Razčar (posilstvo, zapeljavanje k nečistosti in zoper kaleče življenje). — Mogoče je, da se stavi še kake druge slučaje.

Prehlajenje in kašelj

Vsakdo ve, kako težko je mnogokrat, odprehlajenje ali kašelj. V takih časih je raba Scottove emulzije iz ribjega olja priporočljiva, katero naj se čim čim hitro začne jemati, dokler se ne čuti zopet popolnoma zžega in krepkega. Blagodejni vpliv Scottove emulzije iz ribjega olja, zlasti tudi njen kašelj olajšajoči vpliv, kmalu opazi, in od tujih naprej se prav lahko napoveduje opazuje. Marsikateri, ki so se leta in leta s posledicami prehlajenja in kašlja mučili, pridobili so si s Scottovo emulzijo novo in živlensko veselje.

Scottova emulzija iz ribjega olja je dobro okusna in lahko prebavljiva, otroci kakor odrasli radi jemljejo.

Čena originalne steklenice 2 K 50 h. Se kupi v vseh apotekah. Proti doposiljati 50 h v znaknaka na Scott & Bowna o. z., Dunaj VII., in s sklicavanjem na ta list se izvrši doposiljatev poskusa potom apoteke.

Ako vam je Vaše zdravje drago, potem čitajte in inserat o „Lysolformu“ in zahtevajte zanimivo knjigo „Lysolform“ in „Zastonj od kemika Hubmann, Dunaj XX, Petri gasse 4.“

Kar je res dobro, zmaga! To dokazuje sledeče znamenite strani: „G. lekarnarju E. V. Feller v Stubič, P. st. 241 (Hrvatsko). Velečeni gospod lekarnar! En leto bivam s svojo družino v Plenu pri naši dobri stari materi, zakaj vam to pišem, je veliko veselje o izbornem zdravstvenem stanju naše stare matere, katerega ima zahvaliti svoji rabi Vašega izobražena Elzafuida. Bil sem popolnoma presenečeni videti stari mami tako veselo in zdravo, ako pomolim, kako je bila pred par leti. Revmatična oteklina je popolnoma in niti najmanjši sled ni ostal. Medtem ko lansko leto ni ničesar v roke vzeti, vidim jo zdaj pridno strikati! Zgled v resnici čudež. Namazanje z Elzafuidom po Vašem predpripilvalo je izborno. Posebno veselje mi je, da vam zameno

(Nadaljevanje na str. 11.)